

ဂ နိရု ဆန်း ကြယ် လုံး ချင်း ဝ ဣ သပ် အောင်မြင်စာပေ

ကြိတ်

အင်းဘီလူးနှင့်

ကုမ္ဘီလပုဂ္ဂိုလ်

ပ နိရု ဆန်း ကြယ် လုံး ချင်း ဝ ဣ သပ်

အခန်း(၁)
ဗားမဲ့နှင့် ဝိဇ္ဇာဓရနိဒါန်း

ရှေးနှစ်ပေါင်းမြောက်များ စွာကတည်းက ပေါ်ထွန်းခဲ့သော ပညာရပ်များ ထဲတွင် ဝိဇ္ဇာပညာရပ်သည် လည်း တစ်ပါး အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ။

ဝိဇ္ဇာပညာဟု အမည်ပေးထားသော ထိုပညာရပ်သည် အသုံးပြုသူ အသုံးပြုနိုင်သူတို့ အတွက် လိုရာဆန္ဒ ပြီးမြောက်စေ သော ပညာရပ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ။

ရှေးအခါကတည်းက ထွက်ရပ်လမ်း ကြွမြန်းခဲ့ကြသော လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် အစရှိသည် တို့ မှာ ဝိဇ္ဇာပညာရပ်ကို အသုံးပြု၍ အလိုရှိရာ ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်းခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပေ သည်။ ။

ဝိဇ္ဇာပညာရပ်ဟု ယေဘုယျ ရေးသားရသော်လည်း ထို ပညာရပ်မှာ များ စွာကျယ်ဝန်းလှသည်။ ။ များ ပြားလှသော နည်း လမ်းအသွယ်သွယ်တို့ လည်း ရှိခဲ့ကြပေသည်။ ။

ကရုဏိယအောက် ဝလေးထောင့် ပေါက္ကံရှင်ကြီး

ထီးနှင့် ပျောက်..

ဝလေးထောင့်ကို တွေ့အောင်ရှာ ဂဏန်းကိုးလုံးမှာ ..

အင်းလည်း သည် မှာ ဆေးလည်း သည် မှာ ..

ပြဒါးလည်း သည် မှာ သံလည်း သည် မှာ ..

ရွှေလည်း သည် မှာ ငွေလည်း သည် မှာ ..

အသက်ရှည်လှ အာယုဉ္ဇနာ..

ခေမအမတ နိဗ္ဗာန..

မေတ္တရှင်လှ ဖူးတွေ့ရမည်ပ..

ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားရှိကံ ကြံနိုင်ကြ၏။

ဟု ရေးသားဖော်ပြထားသည် များ ရှိခဲ့သည် ။

၀ တစ်လုံးပိုင်သော ဝိဇ္ဇာလမ်း

၀ တစ်လုံးပိုင်သော လောကီထွက်ရုပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာလမ်း

၀ တစ်လုံးပိုင်သော မဟာဂန္ဓာရီ

ထွက်ရုပ်ပေါက်လမ်း

၀ တစ်လုံးပိုင်သော အရိယာဝိဇ္ဇာထွက်ရုပ်ပေါက်လမ်း

ဟု ထွက်ရုပ်ပေါက်လမ်းကြီးလေးသွယ်ဖြင့် ထွက်ရုပ် လမ်း ကြွမြန်း
ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ မှာ မြောက်မြားစွာ ပင် ရှိခဲ့ကြပေသည် ။

ထွက်ရုပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာလမ်းတွင် နေရာဒေသအသီးသီး၊ တိုင်းပြည်အ
သီးသီးတို့ မှ ထွက်ရုပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်သော် လည်း
အများအားဖြင့်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားသော အရှေ့ တိုင်းနိုင်ငံများ
မှ သာ များ လေသည် ။

ထွက်ရုပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ အမည်စာရင်းများကို လေ့ လာကြည့်
ရာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ပင် အများ ဆုံး ပါဝင်နေသည် ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပေ

သည် ။

မြန်မာနိုင်ငံသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားသောနိုင်ငံ ဖြစ် သည် သာမက ဘာသာရေးနှင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု အစွမ်းကုန် ပြုလုပ်နိုင်သော တိုင်းပြည်ဖြစ်ရာ ထူးချွန်သောဆရာတော်ကြီး များ နှင့် ထွက်ရပ်လမ်းကြွမြန်းကြသော လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် တို့ မြောက်မြားစွာ ပေါ်ထွက်ခဲ့ကြပေသည် ။

ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ ထဲတွင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး၊ မိုး ကုတ်ဆရာတော်ကြီး၊ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး၊ စွန်းလွန်းဆရာ တော်ကြီး၊ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး၊ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး အစရှိသော ပရိယတ်၊ ပရိပတ် သာသနာတော်အတွက် စွမ်းစွမ်း တမံ ကြိုးစားဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး အစရှိ သည် တို့ မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားသော မြန်မာနိုင်ငံမှ ပင် ပေါ် ထွန်းခဲ့ကြပေသည် ။

ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များ ထဲတွင် ထင်ရှားကျော်ကြား လှသော ယက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်၊ ဗားမဲ့ဆရာတော်၊ ရှင် မထီ၊ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင် အစရှိကြသော ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များအား မြန်မာနိုင်ငံမှ သာ မကဘဲ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ပင် သိကြလေသည် ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ အကြောင်းကိုလည်း ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှ ရေးသားတင်ပြခဲ့ကြပေ သည် ။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ အကြောင်းကို များ စွာစိတ်ဝင်စားမိပါသည် ။

ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု မပြုနိုင်သေးသော်လည်း လက်တွေ့ပြုလုပ်နိုင်သဖြင့် ပေါက်မြောက်သွားကြသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့ အကြောင်းကို ရှာဖွေလေ့လာမိပါသည် ။ ပြည်မြို့ ဝေပုလ္လာရာမ

ကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်ကြီးဘန္တုဝေပုလ္လ ရေးသားပြုစု သော 'ဝိဇ္ဇာ ဓရပကာသနီကျမ်း' မှ အချက်အလက်များကို ကိုး ကားဖော်ပြပေးရမည် ဆိုလျှင်...

လောကသုံးပါးတို့ တွင် ကြုံကြိုက်နေကြကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်း တို့ တွင် ဖြစ်ထွန်းလျက်ရှိကြကုန်သော ကမ္ဘာ လူသားအားလုံးတို့ သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်ကြီး နေတစ်ဆူ လတစ်ပါး ထွန်းလင်းတော က်ပသည် နှင့် အလွန်ကြုံ ကြိုက်ခဲ့လှပါ၏။

အရတော်လှသော လူ့ဘဝကို ရရှိလာခဲ့ခြင်းလည်း တစ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်နှင့် လည်း ကြုံကြိုက်လာခဲ့သည် ကတစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့သောအကြောင်းများ နှင့် ကြုံဆုံခဲ့ရသော ကမ္ဘာ သူကမ္ဘာသား သတ္တဝါအများ တို့ သည် ငါးဖြာသောဗလ၊ ငါးဝသောဣန္ဒြေ ၊ ငါးမျိုးသောသီလနှင့် လျော်ညီစွာ မပျက်ကြသဖြင့် တည်ရှိနေသမျှ သော ဇီဝိတိန္ဒြေတို့ ၌ သမထဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာအချက်ဖြင့် မပျက်ကူးပြောင်း တစ် ကြောင်းတစ်ပုံဖြစ်သော လောကီဘက်ပညာအ ပေါင်းတို့ ကို ကောင်းစွာမှတ်သား သင့်ပေသည် ။

အင်းသွား၊ အင်းလာ၊ စမအခံ၊ စမအအုပ်၊ စမအဖွင့်၊ ဓာတ်အနေတစ် ခန်း၊ ဓာတ်ပျံ၊ ဓာတ်လှန်၊ ဓာတ်ခံ၊ ဓာတ်အုပ်၊ ဓာတ်အချုပ်နှင့် ဓာတ်အ မှန်မညှိုး၊ ဓာတ်အဖိုးတန်တို့ ကို.. မျိုးမှန်မှန် မယုတ်သဖြင့် ချက်ပြုတ် လုပ်ကိုင်၊ အင်းအိုင်မန္တရား၊ ပထမံအတတ်များ ဖြင့် ကြံဆစီမံ စီရင် ဆောင်ရွက်ကြသည် ရှိသော် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏတို့ ကို အသိတစ် ခါတည်း မငြိမခ၍ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ လေးဖြာသော အကြောင်း တရားတို့ တွင် ဥတုဇကိုအစ ပယ်၍ လေးဖြာသောအကြောင်း တရားတို့ ကို ထာဝရ ညီမျှစွာ တည်စေရ၏။

ကမ္ဘာတည်သရွေ့ ရှည်သောအသက်ဖြင့် ထွက်ရပ်လမ်း ကြွမြန်းကြ ကုန်သော ဝိဇ္ဇာထွက်စဉ်ကို ဖော်ပြပါမည်။

ကောက္ကသံ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် အတွင်း၌ လည်း ကောင်း၊ သာသနာပ၌ လည်းကောင်း ထို ကောက္ကသံ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကြ ကုန်၍ ဆယ်ပါးသော သိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် ထွက်ရပ်လမ်း သို့ ကြွမြန်းကြကုန်သော ဝိဇ္ဇာဓိုရ်အပေါင်း ၈၀၀၀(ရှစ်သောင်း) ရှိကြလေကုန်၏။

ကောဏဂုံ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် အတွင်း၌ လည်း ကောင်း၊ သာသနာပကာလ၌ လည်းကောင်း ထို ကောဏဂုံ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါ၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကြကုန်၍ ဆယ်ပါးသော သိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် ထွက်ရပ် လမ်းသို့ ကြွမြန်းကြကုန်သော ဝိဇ္ဇာဓိုရ်အပေါင်း ၈၀၀၀ (ရှစ်သောင်း) ရှိကြလေကုန်၏။

ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်အတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ သာသနာပကာလ၌ လည်းကောင်း ထိုကဿပ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်အခါ၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကြ ကုန်သော ဆယ်ပါးသော သိဒ္ဓိ၊ ခြောက်ပါးသော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ ဝိဇ္ဇာ မဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်းကြကုန်သော ဝိဇ္ဇာဓိုရ်အပေါင်း ၈၀၀၀(ရှစ်သောင်း) ရှိကြလေကုန်၏။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်အတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ သာသနာပကာလတို့ ၌ လည်းကောင်း ထိုဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်အခါက ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကြကုန်သော ဆယ်ပါးသော သိဒ္ဓိ၊ ခြောက်ပါးသော ဝိဇ္ဇာ ဉာဏ်၊ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိတန်ခိုးဖြင့် ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်းကြ ကုန်သော ဝိဇ္ဇာဓိုရ်အပေါင်း ၈၀၀၀(ရှစ်

သောင်း) ရှိကြလေကုန် ၏။

နောင်ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော အရိမတ္တေယျ မြတ်စွာ ဘုရား၏ သာသနာတော်အပ ကာလ၌ လည်းကောင်း၊ သာသနာ တော် အတွင်းကာလ၌ လည်းကောင်း ထိုပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော အရိမတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ၌ ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့သော ဆယ်ပါးသောသိဒ္ဓိ ၊ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိနှင့် ခြောက် ပါးသော ဝိဇ္ဇာဇာတိတို့ ဖြင့် ထွက်ရပ်လမ်း ကြွမြန်းကြကုန်မည့် လောကီယဝိဇ္ဇာခိုရ်ပေါင်း ၃၂၀၀၀၀(သုံးသိန်းနှစ်သောင်း) ရှိကြ ကုန်၏။

သို့ဖြစ်၍ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဘုရားငါးဆူပေါင်း၍ ကောင်းမွန်စွာ ထွက်ရပ်လမ်း ကြွမြန်းကြကုန်သော လောကီယ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ပေါင်း ၆၄၀၀၀၀(ခြောက်သိန်းလေးသောင်း)သော ဝိဇ္ဇာ ခိုရ်များ ထွက်ရမည် ဖြစ်၏။

ထို (၆၄၀၀၀၀)သော လောကီယဝိဇ္ဇာခိုရ်အပေါင်းတို့ သည် ယခု ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်အတွင်း ထင်ပေါ်မပျက် စဉ်အဆက်ဖြင့် ထွက်ရပ်လမ်း ကြွမြန်းတော်မူ ကြမည့် ဝိဇ္ဇာခိုရ် အမည်ရှိကြလေကုန်သော ပညာရှိကဝိတို့ သည် ကား ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်းမှ စုတေခွဲ၍ ကာသိကရာဇ်တိုင်း၌ ဖြစ် သော သုတေဇာသရ မည်သော ပုဏ္ဏားမျိုးမှ ဖြစ်သည့် ပြဒါးဝိဇ္ဇာ ပေါင်းသည် ထင်ရှားစွာ ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်းကြပေသည် ။

ပေါက်ဝိဇ္ဇာများ နှင့် အထက်ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာတော် ကြီးများကို ဖော်ပြလိုပေသည် ။

ရာဇဂဟေ..တောင်ရံငါးလုံး..ဝိတ်ဖုံးမြိုင်မြိုင်၊ ဂနိုင် ရစ်သန်း ရေယဉ်စမ်းတို့ ဖြင့် ပျော်မြန်းဖွယ်မှု..လူပေါင်းစုလျက် ရတုသုံးလီ၊ ခါညီချိမ့်ချိမ့်..တငြိမ့်ငြိမ့်နှင့် ၊ နှစ်သိမ့်မနော၊ အံ့ဩမကုန် ထိုထိုသောပုဂ္ဂိုလ်များကို

ကန်တော့ကြသည် ဖြစ်၍ အစဉ်အတိုင်း ဖော်ပြပါသည်။ ။

ရာဇဂြိုဟ်ဟု နဂိုပညတ်..ပြည်တော်မြတ်၌ ဓတ္တာ ရော ပုဂ္ဂလာစ...
လေးဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် အရှင်မြတ်ကြီး အပေါင်းတို့ သည် လည်း
ကောင်း၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော ဆရာ တော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီး
အပေါင်းတို့ သည် လည်းကောင်း၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော
အတတ်ပညာကြီးတို့ ကို လည်းကောင်း၊ ဆယ်ပါးသော သိဒ္ဓိကြီးတို့ ကို
လည်းကောင်း၊ ရောက်တော်မူ ကြပေကုန်သော ဆရာတော်သခင် ကျေး
ဇူးရှင်ကြီးများ အပေါင်း တို့ သည် လည်းကောင်း၊

ထိုဆရာတော်သခင် ကျေးဇူးရှင်ကြီးများ အပေါင်းတို့ ၏
တပည့်အကြီး ရှင်မထီး၊ ရှင်အဇ္ဇဂေါဏ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊
ဘိုးဘိုးအောင်၊ ရသေ့ဆံရှည်ကိုယ်တော် ဦးဓမ္မစာရီ အစရှိကြ ကုန်သော
တပည့်ကြီးငယ်အပေါင်းတို့ သည် လည်းကောင်း၊

လူဝိဇ္ဇာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဂါထာဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါး
ဝိဇ္ဇာ၊ စမဝိဇ္ဇာ၊ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ၊ မဟာဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာ၊ မဟိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာ၊ လောကီဝိဇ္ဇာ၊
လောကုတ္တရာဝိဇ္ဇာ၊ အရိယာဝိဇ္ဇာ၊ ဓမ္မာ စေတီမင်း၊ သီလကြောင်မင်း၊ မဓု
သင်္ခရာဇာ၊ ရေတိမ်ဆရာ တော်၊ မယ်ဒက်ဆရာတော်၊ ခဝဲတောင်ဆရာ
တော်၊ ငွေသံကြား ဆရာတော်၊ မင်းကျောင်းဆရာတော်၊ တောင်ဖီလာ
ဆရာတော်၊ တောင်လေးလုံးလေးထပ်ဆရာတော်၊ ရှင်အရဟံကိုယ်
တော်၊ ဗားမဲ့ဆရာတော်၊ ဆံရှည်ကိုယ်တော်၊ လျှာရှည်ကိုယ်တော်၊ နှာရှည်
ကိုယ်တော်၊ အထုပ်တစ်ရာကိုယ်တော်၊ ရောင်ကိုယ် တော်၊ ကျားကို
ယ်တော်၊ ဣန္ဒာသက္ကဆရာရသေ့၊ ဂေါဝိန္ဒရသေ့၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုရှင်ရသေ့၊ သံ
သိပ္ပဘွဲ့ခံ ဆရာရသေ့၊ ဝဏ္ဏလင်္ကာရဆရာ ရသေ့၊ မနောမယသိဒ္ဓိရှင်၊
ရေမရောပါတဲ့ ကျောက်မျက်သခင်၊ ပထမံဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးတော် ဘိုး

မင်းခေါင်၊ ဆရာကြီးဦးခေါင်၊ ဦးရဲသူ၊ ဆရာဖြူ၊ ဆရာငြိမ်း၊ ဆရာကြီးဦး
နေထက်၊ ဦးချမ်းလှိုင်၊ ဗောဓိပင်ဆရာလှိုင်၊ ဗောဓိပင် ဆရာဆိုင်၊ အော
င်တော်မူဆရာ ထယ်၊ ဦးမုတ်ဆိတ်၊ ဆရာဝင်းကြီး အစရှိကြကုန်သော
ဝိဇ္ဇာဓိုရ် အမျိုးမျိုးတို့ သည် လည်းကောင်း၊

ဗောဓိသတ္တောစ၊ အရိမေတ္တယျ ဘုရားအလောင်းတော် နတ်မင်းကြီး
သည် လည်းကောင်း၊

ဩဘာသ စရိယောစ၊ ဆယ်ပါးသောသိဒ္ဓိကြီးတို့ ကို ပြီးစီးအောင်မြ
င်သည် ဖြစ်၍ မင်္ဂလာရန်အောင်၊ သိဒ္ဓိရန်အောင်၊ ဆရာကွန်း၊ ယက္ကန်းစ
င်တောင်နှင့် ဦးဩဘာသစ စသော ငါးဘွဲ့ ခံ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်
ဦးဩဘာသသည် လည်းကောင်း၊

ပုပ္ဖားတောင်ဟု အမည်ရှိသော ဌာနေအရပ်၌ သီတင်း သုံး နေထိုင်
တော်မူပေသော ဦးအာဒိစ္စဟု အမည်တော် ရှိပေသော ပုပ္ဖားတောင် ဆ
ရာတော်ဘုရားကြီးသည် လည်းကောင်း၊

ယခု ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ အကျွန်ုပ်တို့ အား မမှားမစောင်း တရားကော
င်းတို့ ဖြင့် သမထ ဝိပဿနာ အဖြာဖြာသော ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပုံ နည်း
နိဿယအဖြာဖြာတို့ ကို သွန်သင်ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးတော်မူပေသော ဒု
တိယ ယက္ကန်းစင်တောင် ဣစ္ဆာသယ ဦးဥဂုံသ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသ
ည် လည်းကောင်း...ရှိကြ ပေ၏။

ဟူ၍ တွေ့ရမည်ဖြစ်ပေသည် ။

ထိုအချက်အလက်များမှာ ဝိဇ္ဇာတို့ နှင့် ပတ်သက်သည့် အချက်အလ
က်အချို့သာ ဖြစ်ပေသည် ။

ထိုအကြောင်းများကို စာဖတ်သူတို့ က များ စွာစိတ်ဝင် စားကြပေသ

ည် ။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် ထိုအကြောင်းများကို စိတ်ဝင်စားသောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ နှင့် ပတ်သက်သည့် အကြောင်း အရာများကို လက်လှမ်း မီသမျှ လေ့လာ၍ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း သဖွယ် ရေးသားခဲ့ပါသည် ။

နဝင်္ဂရွှေစင်၊ နဂါးတစ်ထောင်ဂူ၊ အေးဆုပြည့်အောင် ကံ့ကော်တစ် ထောင်၊ အတွင်းဒီပါစခန်းမှ ကွယ်ပျောက်နေသည့် ဝိဇ္ဇာတို့ ဌာနီအလုံပြ ည့်၊ ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေစင် (နဂါးရာဇ်လိုဏ်ဂူအမည် ဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့သည် ။) မ တစ်လုံးကျေ ဝတစ်လုံကျေ အစရှိ သော ဝတ္ထုရှည်များ ဖြစ်ကြသည် ။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် ထိုအကြောင်းများကို ရေးသားရာ၌ များ စွာစိတ် ဝင်စားမှု ရှိပါသည် ။ နယ်လှည့်အယ်ဒီတာဘဝဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ မူ လနေရာများ ရောက်သည် အထိ သွားရောက် လေ့လာခဲ့ပါသည် ။

အဘအောင်မင်းခေါင်၊ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ ယက္ကန်း စင်တောင် ဆ ရာတော်ကြီး စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏ နေရာများကို သွားရောက်လေ့ လာပြီး ယခင်ကတော့ ဆောင်းပါးရှည်များ ရေးသားခဲ့သည် ။

ယခုနောက်ပိုင်းမှာ တော့ ထိုဆောင်းပါး အချက်အလက်များကို အခြေခံကာ ဝတ္ထုရှည်များ ပြန်လည်ရေးသားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည် ။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ အကြောင်းကို ရေး သားရာမှာ အချက်အလက် မပြည့်စုံမှုများ နှင့် ချို့ယွင်းချက်အချို့ ရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း သမိုင်းမှတ်တမ်း ရေးသကဲ့သို့ ပြည့်စုံမည် မဟုတ်သောကြောင့် ကျွန်တော့်အား နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးစေ လိုပါသည် ။

အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ဝတ္ထုသဘောမျိုးဖြင့် ရေးသားခြင်းကြောင့် စာဖတ်သူ အရွယ်အလတ်အတန်းအစားမရွေးပဲ ဖတ်ရှုခွင့် ရကြသည် ။

ထိုအကြောင်းများကို သိခွင့်ရသည် ။ လေ့လာခွင့်ရကြသည် ။ သို့ဆိုလျှင်ဖြင့်ပင် ကျွန်တော့်အနေနှင့် ကြိုးစားတင်ပြရ ကျိုးနပ်ငြိဟု ဆိုချင်ပါသည် ။

ဝတ္ထုရှည် ရေးသားဖန်တီးရာမှာ လည်း မူလရှိထားပြီး သော အကြောင်းအရာကို အခြေခံထားပြီး အခြားသုတ၊ ရသ စသော အကြောင်းအရာများ ဖြင့် တန်ဆာဆင်ပြီး ရေးသားရသည် ဖြစ်သောကြောင့် အချို့နေရာများ ပိုနေသော အကြောင်း အရာများကို ချန်လှပ်၍ လိုနေသောနေရာများမှာ အခြားသုတ၊ ရသ အကြောင်းအရာများ ဖြင့် ဖြည့်စွက်ရေးသားရပါသည် ။

ထိုအခါမှ ပင် ဝတ္ထုအင်္ဂါရပ်နှင့် ညီညွတ်ပြီး စာဖတ်သူလည်း လက်ခံဖတ်ရှုကြမည်ဖြစ်ပေသည် ။

အမှန်တော့ ကျွန်တော့်အနေနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ အကြောင်းကို ရေးသားရာမှာ စိတ်ဝင်စားမှု ရှိပါသည် ။

ထိုအကြောင်းများကို သိခွင့်ရသောကြောင့် လည်း စိတ်ထဲမှ ကြည်ညိုလေးစားမှု ဖြစ်မိပါသည် ။

ကျွန်တော်သိသလို စာဖတ်သူများ လည်း သိကြပါစေ။ ကျွန်တော်ကြည်ညိုလေးစားသလို စာဖတ်သူများ လည်း ကြည်ညိုလေးစားခွင့်ရကြပါစေဟူသော စေတနာဖြင့် ထိုဝတ္ထုရှည်များကို ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း ကြိုတင်ပန်ကြားလိုပါ သည် ။

ယခုတစ်ပတ် ကျွန်တော်ရေးသားလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကတော့ ဝိဇ္ဇာလေ ၁က မ ၂၁ မသိသူ မရှိသလောက် ထင်ရှားခဲ့သည့် 'ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး' အကြောင်းပင်ဖြစ်ပါသည် ။

ဗားမဲ့ဆရာတော်အကြောင်းကို ရေးသားရာမှာ ... အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပုံသဏ္ဌာန်မျိုး ရေးမည်မဟုတ်ဘဲ ဝတ္ထုအနေအထားအတိုင်း သုတ၊ ရသများဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ ပုံဖော်ရေးသားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် နယ်လှည့်အယ်ဒီတာဘဝနှင့် ရှိနေ စဉ်က မြန်မာပြည်နေရာဒေသအနှံ့ နေရာအတော်များများကို ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်များ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၊ နေရာထူး အတော်များများ သို့ ရောက်ခဲ့တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့တွေ့ရသောအခါ အတော်များများမှာ ဗားမဲ့ဆရာ တော်ကြီးနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းအရာများကို သိခွင့်ရခဲ့ ပါသည်။

ဟံသာဝတီဟု လူသိများ သော ပဲခူးမြို့နယ်တစ်ဝိုက်မှ နေရာများ၊ ဘုရားပုထိုးစေတီများ၊ ပျောက်ကွယ်နေသည့် နေရာ ဟောင်းများ၊ တောင်သုံးလုံး သာသနာပြုနယ်မြေမှ အဘိုးသံ၊ မရမ်းကုန်း နာဂလိုဏ်ဂူမှ ကလေးဝအဘိုးဆရာတော် စသော အကြောင်းများကို လေ့လာသောအခါ အတော်များများမှာ ဗားမဲ့ ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်နေသည် ကို လေ့လာတွေ့ရှိရသည်။

သို့ကြောင့် ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်သော အတိတ်သမိုင်းကြောင်းများကို ပြန်လည်ရှာဖွေ၍ လေ့လာသောအခါ ပြည့်စုံစွာ မတွေ့ရတော့ပေ။

အများအားဖြင့်တော့ သမိုင်းမှတ်တမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ မူကွဲအမျိုးမျိုး တွေ့ရသည်။ ဒါကတော့ မထူးဆန်းတော့ပါပေ။

အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘဘိုးမင်းခေါင် စသော ပုဂ္ဂိုလ် များ အကြောင်း ရေးသားပြရာမှာ လည်း တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသကဲ့သို့ စာအုပ်များ လေလေ အကြောင်းအရာ ကွဲလွဲနေသ

ည် ကို တွေ့ရလေသည်။ ။

သို့သော်လည်း စာရေးသူတစ်ယောက်အနေနှင့် အနီး စပ်ဆုံးသော အချက်အလက် အကြောင်းအရာများ ဆက်စပ် တွေးခေါ်ပြီး အောက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ရေးသားခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ။

ကျွန်တော်ရေးလိုသော အကြောင်းအရာများကို မရေး မီ ဗားမဲ့ဆရာ တော်ကြီးအကြောင်းနှင့် ၎င်းနှင့် ပတ်သက်ခဲ့သော လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကြောင်းကို ဝတ္ထုသဖွယ် ရေးသား ဖော်ပြပေးပါမည်

။

*

အခန်း(၂)
ဗားမဲ့နှင့် ဟံသာဝတီခရီးအစ

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ရေးသားခဲ့ကြသော မှတ်တမ်း
အတော်များများ တွေ့ရပါသည်။ ။

သို့သော်လည်း ပြည့်စုံတိကျသော မှတ်တမ်းမျိုးတော့ မဟုတ်ပါချေ။

၎င်းတို့ နှင့် ကြုံတွေ့ရသောအကြောင်းများ သာ ဖြစ်ကြ ပေသည်။ ။
ထိုနည်းတူစွာပင်...

မြန်မာပြည်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး များ
အကြောင်းကို ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ပြရာ၌ လွဲမှားမှုများ စွာတို့ ရှိကြ
သည်။ ။

အဘဘိုးဘိုးအောင်နှင့် အဘဘိုးမင်းခေါင်အကြောင်း တို့ ကို ရေး
သားကြရာမှာ ပင် မူကွဲအမျိုးမျိုး တွေ့ရသည်။ ။ ထိုသို့
လွဲမှားခြင်းအကြောင်းမှာ နှစ်မျိုးရှိနိုင်ပေသည်။ ။ တစ်ချက်က တစ်ချိန်
က ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြုအမူနှင့် လုပ်ရပ်များကို အလေးဂရု မထားကြသဖြင့်
မှတ်တမ်းမှတ်ရာနှင့် ရေးသားထားခြင်းမျိုး မရှိ ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ။

နောက်တစ်ချက်က ဝိဇ္ဇာကို ဝိဇ္ဇာမှန်း မသိဘဲ သူရူးတစ် ယောက်ကဲ့
သို့ သဘောထားကြသောကြောင့် မှတ်သားမထားကြ ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

အခြားမကြည့်ပါနှင့် ...။

အဘဘိုးမင်းခေါင် ထွက်ရပ်လမ်းမသွားခင် အနယ်နယ် အရပ်ရပ် သို့ လှည့်လည်သွားနေစဉ်က ဆွေမျိုးများ အပါအဝင် အချို့က သူရူးဟု ပင် ထင်ကြသည်။ သူပြောသော စကားများ ၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း နား မလည်နိုင်ကြပေ။

ဝိဇ္ဇာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီးသူများမှာ စကားပြောဆိုရာ တွင် လျှို့ဝှက်သော အဓိပ္ပာယ်မျိုးနှင့် သာ ပြောလေ့ရှိကြသည်။ ။

"ရွှေညောင်ပင် မြားပစ်၊ ဓားထစ်လို့ စောင့်မယ်"

ဟူသောစကားမျိုးကို နားမလည်သောအခါ သူရူး စကားဟု ပင် ထင် ကြတော့သည်။ ။

ကျွန်တော် အဘအောင်မင်းခေါင်အကြောင်း ရေးသား ဖို့ ၎င်းမွေးဖွားရာဇာတိ စင်မြင့်ရွာသို့ သွားခဲ့ပါသည်။ ။ (၁၉၉၃) ခုနှစ်ဝန်း ကျင်လောက်က လမ်းမပေါက်သေးသောကြောင့် တောင်ဦးရွာမှ ခြေကျ င်သွားခဲ့ရသည်။ ။ စင်မြင့်ရွာရောက်တော့ အဘနေထိုင်သွားခဲ့သောအိမ်၊ ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဒက္ခိဏသာခါ ဘုရား စသည် တို့ ကို တွေ့ရဖူးသည့် အပြင် အဘ၏ တူသားနောင် မယ် တော်သူများ နှင့် ပင် တွေ့ရသည်။ ။

ထိုရွာရောက်ပြီး ကျွန်တော်သိလိုသောအကြောင်းများ ကို မေးမြန်း သောအခါ တစ်နေရာတည်း တစ်ထိုင်တည်းမှာ တော့ ပြည့်စုံစွာ မသိခဲ့ ရပေ။

"ဟိုတုန်းကတော့ သူ့ကို ဝိဇ္ဇာတစ်ယောက်လို့ ဘယ်သူ မှ မထင်ခဲ့ကြ ဘူး၊ စိတ်မနှံ့တဲ့ လူလို့ တောင် အချို့က ထင်နေခဲ့ကြ တာ၊ အဲဒီတုန်းက တော့ ဘာမှ မှတ်မှတ်သားသား မရှိခဲ့ကြပါ ဘူး"

ဟု အရိုးခံအတိုင်း ပြောပြကြသည်။ ။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့်လည်း သမိုင်းမှတ်တမ်းပြုစုသူတစ်ယောက် မဟုတ်သောကြောင့် ရသမျှ အချက်အလက်များကို တစ်စစီ တစ်ခုစီ ကောက်သင်းကောက်သလို လိုက်စုပြီး ဆောင်းပါးရှည်တစ်ပုဒ် ရေးသားခဲ့နိုင်ပါသည်။ ။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မှ 'ရွှေညောင်ပင်မြားပစ်၊ ဓားထစ်လို့ စောင့်မယ်' ဟူသော အခန်းဆက် ဆောင်းပါးရှည် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။

ထို့အတူပင် အဘဘိုးဘိုးအောင်အကြောင်းကို ရေးသားဖို့ ရွှေရောင်တော်ဘုရား ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သက်ဆိုင်သော ရွာများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များ နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့သော်လည်း တိကျသော မှတ်တမ်းမျိုးတော့ မရှိခဲ့ပေ။

ထိုအခါ ၎င်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရေးသားထားသော စာအုပ်စာတမ်းအတော်များများကို ရှာဖွေလေ့လာသောအခါမှ မူကွဲပေါင်း မြောက်များစွာတို့ ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ။

အချို့မှတ်တမ်း၌ ရွှေရောင်တော်ဘုရားကျောင်း ဆရာ တော်ထံမှာ ပညာသင်သည် ဟု ရေးသည်။ ။ အချို့က ဇီးတောရွာ ကျောင်း၌ ပညာသင်ပြီး ထိုဆရာတော်ထံမှ ကြေးပုရပိုက်မှတ်တမ်းရသည် ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ။

(ရွှေရောင်တော်ကျောင်းနှင့် ဇီးတောကျောင်းမှာ အတော်ဝေးပြီး တစ်နေရာစီ တခြားစီပင်ဖြစ်သည်။)

အချို့မှတ်တမ်းမှာ တော့ စစ်ကိုင်းမှာ ဘိုးတော်ဦးဝိုင်းတို့ နှင့် ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းဖြစ်သည် ဟု တွေ့ရပြန်လေသည်။ ။

ရှိစေတော့...။

သမိုင်းမှတ်တမ်းဆိုတော့ ကိုယ်သိမီခဲ့သော အကြောင်း အရာလည်း မဟုတ်သဖြင့် ရှေးက မှတ်သားထားခဲ့သော အကြောင်းအရာများကို အားကိုးအားထားပြု၍ ရေးသားကြရသဖြင့် လွဲမှားမှုအချို့တော့ ရှိမည် သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကိုယ်လည်း ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် မရေးနိုင်။ ရှေးက ရေးခဲ့သူတွေ ရေးခဲ့သော အကြောင်းအရာများကို ချို့ယွင်းမှု လွဲမှားမှု နှင့် အမြင်မတူ မှုများကို ဝေဖန်ပြောဆိုချင်သူများ အတွက်ကတော့ ရေးစရာတွေ ချည်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ။

ထိုအကြောင်းများ ရေးနေလျှင်လည်း ပြီးမှာ မဟုတ် သောကြောင့် ဆက်ရေးရန်လည်း မသင့်ပါပေ။ ကျွန်တော် ရေး လိုသောအကြောင်းက ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ ။

ထိုအကြောင်းကို ရေးသားဖို့ စိတ်ကူးရှိလာတော့ ၎င်း နှင့် ပတ်သက်သော စာအုပ်စာတမ်းများကို စုဆောင်းရှာဖွေပြီး ဖတ်ကြည့်သောအခါ စောစောက ဖော်ပြခဲ့သလို တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မတူညီသောအကြောင်းအရာများကိုသာ တွေ့ရသည်။ ။

ကျွန်တော် လေ့လာကြည့်သော စာအုပ်များမှာ ...

(၁၃၂၄)ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လတွင် ပိဋကတ်တော် ပြန့် ပွားရေး ပုံနှိပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေသည့် ဗားမဲ့ဝိဇ္ဇာ အမည်ရှိသော မဟာသိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီး ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ။

(၁၂၈၅)ခုနှစ် တိုင်းချစ်မြန်မာသတင်းစာတိုက်မှ ထုတ် ဝေခဲ့သော ဗားမဲ့ဆရာတော်လက်တွေ့ကျမ်း၊ ဆရာညို၏ ဗားမဲ့ ဗားတမော့ လက်တွေ့အစီအရင်ကျမ်း ပ-ဒု-တ။

ဥဂ္ဂါမင်း(မဏ္ဍိုင်) ရေးသားသော ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် ကလေးဝအဘိုးဆရာတော်စာအုပ်၊ သတ္တမမြောက် ကျော် အောင်စံထား

ဆရာတော် ရှင်ဝါယာမာဘိဝံသ ရေးသားပြုစု သော ပုတီးစိပ်
ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်း သိဒ္ဓိမဟိဒ္ဓိ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ ထွက်လမ်း ကျမ်းစာအုပ်လေး
တွဲ။

စသည် တို့ အပြင် ဂျာနယ်မဂ္ဂဇင်းများ တွင် စာရေးသူတို့ ရေးသား
သော ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်သော ဆောင်းပါး မှတ်တမ်းများ ပ
င် ဖြစ်ပေတော့သည် ။

ထိုသို့လေ့လာကြည့်သောအခါ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မတူညီသော အချ
က်အလက်အတော်များများကို တွေ့ရပါသည် ။ ဗားမဲ့ ဆရာတော်ကြီး
မွေးသက္ကရာဇ်ကိုပင် တစ်နေရာမှာ သက္ကရာဇ် (၈၈၄)ခုနှစ်ဟု ရေးသည်
။ တစ်နေရာမှာ ကျတော့(၉၃၃)ခုနှစ်ဟု ဖော်ပြထားသည် ။

ထိုသက္ကရာဇ်နှစ်ခု၏ ကွာခြားချက်မှာ (၄၉)နှစ် ရှိလေသည် ။

ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး အင်းဝရောက်သောခုနှစ်မှာ (၉၅၅)ခုဟု
ဖော်ပြထားသည် ။

သို့ဆိုလျှင် (၂၂)နှစ်အရွယ်မှာ အင်းဝရောက်တာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် (၇၁)နှစ်အရွယ်မှာ ရောက်တာလား မသိနိုင်တော့ ပေ။

ထို့ထက် သက္ကရာဇ်(၉၇၂)ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူသည် ဟု ဖော်ပြ
ထားရာ (၃၉)နှစ်အရွယ်မှာ ပျံလွန်တော်မူတာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် (၈၈)နှ
စ်အရွယ်ရောက်မှ ပျံလွန်တော်မူလေသလား ဟု စဉ်းစားရန်သာ ရှိပေ
တော့သည် ။

ရှိပါစေတော့...။

ကျွန်တော်ရေးလိုသော အကြောင်းအရာမှာ သမိုင်း မှတ်တမ်း မဟု
တ်ဘဲ သုတရသ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအကြောင်းများကို ထပ်မံသုတေသ

န မလုပ်လိုတော့ဘဲ မိမိရေးလိုသော ဇာတ်ကြောင်းကိုသာ ဆက်လက် ရေးသားပေတော့မည်။

သို့သော်လည်း မတူညီသော အချက်နှစ်ချက်ကိုတော့ ကိုယ်ပိုင်အယူ အဆဖြင့်သာ ရေးသားပါမည်။ ဗားမဲ့ဆရာတော် လောင်းလျာ မွေးဖွား ရာဒေ သ မှာ တစ်နေရာတွင် ရာမညတိုင်းမှာ ဖြစ်သည် ဟု ဖော်ပြထားပြီး တစ်နေရာမှာ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ဖြစ်သည် ဟု တွေ့ရ လေသည် ။

ဗားမဲ့ဆရာတော်၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်လျှင် သာမန်ရဟန်းတစ်ပါးနှင့် မတူဘဲ အိန္ဒိယယောဂီတစ်ဦးနှင့် အသွင်သဏ္ဌာန် တူသောကြောင့် ရာမညတိုင်းမှာ မွေးဖွားသည် ထက် အိန္ဒိယနှင့် နီးစပ်သော ရခိုင်ပြည်နယ်မှာ ဖွားမြင်သည် က ပို၍ ဖြစ်နိုင်သည် ဟု ယူဆမိပါသည် ။

ကျွန်တော် လေ့လာဖတ်ရှုခဲ့သော စာအုပ်များ စွာတို့ မှ ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် သက်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာများကို ထုတ်နှုတ်ရေးသားပါမည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်း၌ ကျင့်ကြံစရဏ ထွက်ရပ် ပေါက်လမ်းစဉ် လိုက်ကြသဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်သွားကြသော ဆရာတော်ကြီးများ စွာ ရှိကြပါသည် ။

ထိုအထဲတွင် ဗားလေးဗားအမည်ဖြင့် ထင်ရှားကျော် ကြားသော ဆရာတော်လေးပါး ရှိခဲ့ကြသည် ။

(၁)ဗားမဲ့ဆရာတော်၊ (၂)ဗားမြိုက်ဆရာတော်၊ (၃)ဗား တမွတ်ဆရာတော်၊ (၄)ဗားတမော့ စသော ဆရာတော်လေးပါး ပင် ဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့ အင်းဝခေတ်တွင် ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာတော် လေးပါး ပေါ်ထွန်းခဲ့ကြသော်လည်း ဗားမဲ့ဆရာတော်တစ်ပါးမှ လွဲပြီး ကျန်ဆရာတော်သုံးပါးတို့ ၏ အကြောင်းများကတော့ တစ်စွန်းတစ်စမျှပင် မတွေ့ရတော့ဘဲ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွား လေပြီ။

ဗားမဲ့ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းများကတော့ အင်းဝခေတ်တွင် မပျံ့လွန်မီအချိန်နှင့် ပျံ့လွန်တော်မူပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ပါ ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးထိုက်သူများကို ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ခြင်းများကြောင့် ယခုတိုင် လူသိများ နေခြင်း ပင်ဖြစ်ပေ၏။

အင်းဝနိုင်ငံတော်ကြီး နေလိုလလို ထွန်းလင်းသော အချိန်ကာလတွင် ထွက်ရပ်ပေါက်သွားကြသော လူပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိကြသည့်အနက် ဗားလေးဗား စာရင်းဝင် ဗားမဲ့ဆရာတော်လည်း တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်ပေသည် ။

ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာအား ရခိုင်ပြည်နယ်နှင့် အိန္ဒိယနယ်စပ်၌ ရှိသော ဗားမဲ့တောင်ခြေ၌ ရှိသောရွာ၌ ဖွားမြင် ခဲ့လေသည် ။

သက္ကရာဇ်(၈၈၄)ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည် ။

ငယ်စဉ်အခါကပင် အခြားကလေးသူငယ်များ နှင့် မတူဘဲ အနေအထိုင် အပြောအဆို တစ်မူထူးခြားလေသည် ။

အခြားကလေးများ လို ဆော့ကစားခြင်းမပြုဘဲ တစ် ယောက်တည်း နေထိုင်ကာ မြေပေါ်မှာ တုတ်တစ်ချောင်းနှင့် အင်းချပ်နှင့် တူသောအရာများကို ရေးဆွဲနေလေ့ရှိသည် ။

ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် လူ့ဘဝနှင့် မနေလိုဘဲ ကိုရင်ဘဝ နှင့်

နေလိုကြောင်း မိဘများကို ပြောလေ့ရှိသည်။ ။

မိဘများကလည်း ချောင်လည်ကြသူများ မဟုတ်ကြသဖြင့် အချိန်တန်လျှင် ဆန္ဒရှိသည့် အတိုင်း ပြုလုပ်ပေးမည်ဟု သာ ကတိပေးထားကြသည်။ ။

တစ်နေ့သ၌ ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာမှာ တောထဲသို့ သွားစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ တောကောင်တစ်ကောင်နှင့် ရင်ဆိုင် တိုးမိလေသည်။ ။

ကလေးအရွယ်သာ ရှိသေးသောကြောင့် မည်သို့ပြုလုပ် ရမှန်း မသိဘဲ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေစဉ် တောတွင်းမှ လူတစ်ယောက် ထွက်လာလေသည်။ ။

၎င်းလ ကံထဲမှ၊ တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းသာ ပါ လာပြီး ထိုတောင်ဝှေးဖြင့် တောကောင်ကို တို့လိုက်ရုံနှင့် ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။ ။

ဗားမဲ့ဆရာတော်မှာ လည်း များစွာအံ့သြနေလေသည်။ ။

"မင်းက တစ်ယောက်တည်း ဘာကြောင့် တောထဲကို လာတာလဲ"

"အဖေတို့ အတွက် ထင်းရှာပေးမလို့ ထွက်လာတာပါ။ ဒါထက် ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲဟင်"

"အချိန်တန်တော့ သိရမှာ ပေါ့"

"ကျွန်တော်က ကိုရင်ဝတ်ချင်နေတာဗျ၊ ခင်ဗျားလုပ် ပေးနိုင်မလားဟင်"

"အချိန်တန်တော့ ဖြစ်ရမှာ ပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ဒီမှာ နေ လို့ တော့ မရဘူး၊ မင်းနဲ့ သာသနာ ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိတဲ့ အရပ်ကို သွားမှ ဖြစ်မှာ "

ဟု ပြန်ပြောသည်။ ။

"ဘယ်နေရာကို သွားရမလဲ"

"သာသနာတော် ထွန်းကားနေတဲ့ ဟံသာဝတီနေပြည် တော်ကို သွားပေတော့၊ အဲဒီနေရာဟာ မင်းအတွက် သာသနာ ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိတဲ့ နေရာပဲ..."

အဲဒီနေရာရောက်သွားရင် မင်းဖြစ်ချင်တာတွေအားလုံး ဖြစ်လာလိမ့်မယ်"

ဟု ပြောပြီး တောထဲ ပြန်ဝင်သွားလေသည်။ ။

ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာမှာ ထိုလူပြောသွားသော စကားများကို ကြားရပြီး စိတ်ထဲမှာ အားရှိနေသလို ခံစားနေရ လေသည်။ ။

နောက်ပိုင်းရက်များမှာ လည်း မကြာခဏဆိုသလို ထိုလူ နှင့် တွေ့ရပြီး ဟံသာဝတီသို့ သွားရန် တိုက်တွန်းလေသည်။ ။

နောက်ဆုံးမှာ ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာသည် မိဘ များကို ခွင့်ပန်ပြီး ဟံသာဝတီသို့ သွားလေသည်။ ။

ရှေးအခါက အတိတ်တဘောင်စကားတစ်ခု ပေါ်ခဲ့ သေးသည်။ ။

'ပုဂံရေချိုး၊ ပဲခူးရေပေါ်' ဟူသော အတိတ်တဘောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

ထိုအတိတ်တဘောင်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို လောကီပညာကျွမ်းကျင်ကြသူများက အဓိပ္ပာယ် နားလည်ကြသည်။ ။ ရှေးအခါက ပုဂံတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ဘုန်းမီးနေလပမာ ထွန်းလင်းတောက်ပခဲ့ပြီး နောက်တွင် ဟံသာဝတီပဲခူးတွင် ထပ်မံ ဤ သာသနာတော် ထွန်းလင်းတောက်ပမည် ဟူသောအဓိပ္ပာယ် ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ။

မဟာသက္ကရာဇ်(၁၁၁)ခုနှစ် ရာမညတိုင်းသို့ မြတ်စွာ ဘုရား ဒေသ
စာရီ ကြွချီတော်မူစဉ် ရသေ့(၁၅)ဦးတို့ အား ဆံတော်မြတ် ချီးမြှင့်ပေးသ
နားတော်မူခဲ့လေသည်။ ။

ရသေ့(၁၅)ဦးတို့ အပြင် ထပ်မံ၍ ခုနစ်ကျိပ်တစ်ဦးသော ရသေ့တို့
အားလည်း မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်များ ချီးမြှင့် ပေးသနားခဲ့ကြောင်း
ရာမညတိုင်းသုံးရပ် ဓာတ်တော်သမိုင်း၌ ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ ။

ဈာန်အဘိညာဉ်ရ ရသေ့မြတ်များ စွာတို့ သည် ရာမည တိုင်းအတွင်း
တောအရပ်ရပ်တို့ ၌ တောရဆောက်တည်၍ တရားအားထုတ်ရင်းနှင့်
သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ လည်း ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ။

ရာမညတိုင်းသုံးရပ်တွင် ဟံသာဝတီနှင့် ပဲခူးလည်း ပါဝင်ခဲ့လေသ
ည်။ ။

ဟံသာဝတီသည် သာသနာတော်အရောင်အဝါ ထွန်း လင်းတောက်
ပခဲ့သောအရပ်ဖြစ်သောကြောင့် ဗားမဲ့ဆရာတော် လောင်းလျာသည် ဟံ
သာဝတီသို့ ရောက်လာခြင်းဆိုက မှားမည် မထင်ပါချေ။

ဟံသာဝတီသို့ ရောက်သောအခါ ဟံသာဝတီပြည်ကြီး ရှေ့ လေးထပ်
ကျောင်းဆရာတော်ထံတွင် တပည့်အဖြစ် ဝင် ရောက်ခိုလှုံရင်း ပရိယတ်
ပရိပတ်စာပေများကို လေ့လာသင်ယူခဲ့သည်။ ။

ထိုသို့သင်ယူရင်းနှင့် ပင် ကိုရင်ဝတ်လေသည်။ ။ ဘွဲ့တော် မှာ 'ရှင်နန္ဒ
သာရ' ပင် ဖြစ်၏။

သက်တော်(၂၀)အရွယ် ပြည့်သောအခါ ရဟန်းဘောင် သို့
ကူးပြောင်းပြီး စာပေပိဋကတ်တို့ ကို ပေါက်မြောက်အောင် သင်ယူတော်
မူသည်။ ။

ဗားမဲ့ဆရာတော် လောင်းလျာသည် စာပေပိဋကတ် များကို ကြိုးစား
သင်ယူရင်းနှင့် ရှေးဘဝက ပါရမီအဟု နံကြောင့် ထွက်ရပ်လမ်းစဉ်ဖြစ်
သော အင်းစမ ပညာများကိုလည်း တတ် စွမ်းသမျှ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့
လေသည်။ ။

ထိုအချိန်ကတော့ ရှင်နန္ဒသာရအဖြစ်နှင့် သာ သိကြပြီး ဗားမဲ့ဆရာ
တော်ဘဝသို့ မရောက်သေးပေ။ သို့သော်လည်း ဇွဲ မလျှော့ဘဲ တတ်စွမ်း
သမျှ ကြိုးစားမှု ပြုလေရာ တစ်နေ့သော အခါ 'ဗားမဲ့ဆရာတော်' ဘဝသို့
ရောက်ရှိလာစေမည့် ထူးခြားသော အကြောင်းအရာတစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့
ခဲ့ရပေသည်။ ။

*

အခန်း(၃)
ကုမ္ဘီလ ပေးသော ကြေးပုရပိုက်

တစ်နေ့သ၌ ရှေ့လေးထပ်ကျောင်းဆရာတော်ထံမှာ တစ်ဝါတက်ပြီး ကျက်မှတ်လေ့လာနေစဉ် ဗားမဲ့တောင်ခြေရှိ တောနက်ထဲမှာ ကျားရန်မှ ကယ်တင်ပေးခဲ့သောလူနှင့် ထပ်မံတွေ့ရ ပြန်လေသည်။ ။

"ဟံသာဝတီ ရောက်လာတော့ မင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ ပြည့်မြောက်ပြီ မဟုတ်လား"

"ပြည့်သင့်သလောက်တော့ ပြည့်ပါတယ်"

"ပိဋကတ်စာပေတွေ သင်ယူပြီးတဲ့ နောက်မှာ ထွက်ရပ် လမ်းအတွက် အင်းစမတွေကို ပေါက်မြောက်တဲ့ အထိ သင်ယူရတော့မယ်"

"ဘယ်လိုသင်ယူရမလဲ"

"အချိန်တန်တော့ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ ဟံသာဝတီမြစ် ကမ်းကိုသာ သွားပါ၊ သက်ဆိုင်သူတွေနဲ့ တွေ့ရလိမ့်မယ်"

ဟု ပြောပြီး ပြန်သွားလေတော့သည်။ ။

ရှင်နန္ဒသာရလည်း ထိုသူနှင့် နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်တွေ့ရသဖြင့် စိတ်ထဲမှာ အံ့သြနေမိလေသည်။ ။ သို့သော်လည်း ထိုသူ မှာ ကြားခဲ့သည့် အတိုင်း ဟံသာဝတီမြစ်ကမ်းအနီးသို့ တစ်ပါးတည်း ဆင်းလာခဲ့လေသည်။ ။

ထိုမြစ်ကမ်းအနီးရောက်သောအခါ အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်ရိပ် တစ်ခုတွင် ထိုင်ရင်း ပိဋကတ်စာပေများကို ကျက်မှတ်နေလေသည်။ ။

ပထမတစ်ရက် ဒုတိယတစ်ရက်မှ မည်သို့မှ ထူးခြားမှု မရှိသေးသောကြောင့် သစ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်ရင်း မိမိပွားများ အားထုတ်လေ့ရှိသော ဗုဒ္ဓနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများအားထုတ်လေသည်။

တတိယမြောက်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ရှင်နန္ဒသာရ ရှိနေသောသစ်ပင်အောက်သို့ လူတစ်ယောက် ရောက် လာလေ တော့သည်။

ယခင်တွေ့မြင်ဖူးသူတော့ မဟုတ်ပေ။

"ဒကာက ဘယ်သူလဲ"

"တပည့်တော်က သူရူးတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဘယ်လိုကြောင့် ဒီဘဝမျိုး ရောက်နေတာလဲ"

"ဝိဇ္ဇာလမ်းကို လိုက်စားတဲ့ လူတွေဟာ သာမန်လူတွေနဲ့ မတူအောင် နေရပါတယ်၊ အမှန်တရားကို ရှာဖွေတဲ့ နေရာမှာ လည်း အများကြည့်သလိုမကြည့်ဘဲ ဆန့်ကျင်တဲ့ အနေအထားက ကြည့်မှ အမှန်တရားကို တွေ့ရတာ ရှိပါတယ်"

ရှင်နန္ဒသာရစိတ်ထဲမှာ တော့ 'ထူးဆန်းတဲ့ သူရူးတစ် ယောက်ပေပဲ' ဟု တွေးလိုက်မိသည်။

ထိုအခါ သူရူးက ပြောသည်။

"အရှင်ဘုရား ကျက်မှတ်နေတဲ့ ကျမ်းစာတွေထဲမှာ ပါတဲ့ အတိုင်းပါပဲ၊ 'ပုထုဇနော ဥဗ္ဗတကော' ဆိုတာ ပုထုဇဉ် မှန်သမျှ တစ်နည်းနည်းနဲ့ တော့ ရူးနေကြတာပဲ မဟုတ်လား"

"မှန်ပါတယ်"

"အချို့က လူရူးပေမယ့် စိတ်က မရူးဘူး၊ အချို့ကျတော့ လည်း လူ

ကမရူးဘူး ထင်ရပေမယ့် အတွင်းအဇ္ဈတ္တစိတ်က ရူးနေတယ်၊ အချို့ကျ တော့လည်း ...လူရောစိတ်ပါ ရူးနေတာပဲ မဟုတ်လား...

လောကမှာ ရူးနေပေမယ့် ထူးနေတဲ့ လူတွေ အများကြီး ရှိပါတယ် ဘုရား"

ဟု ပြောရာ ရှင်နန္ဒသာရက သဘောကျသဖြင့် ခေါင်း ညိတ်ပြ လိုက် လေသည်။ ။

"ဒကာကြီး ဒီနေရာကို ဘာကြောင့် ရောက်လာတာလဲ"

"အရှင်ဘုရားကို အကူအညီပေးဖို့ လာခဲ့တာပါ"

"ဘယ်လိုအကူအညီပေးမှာ လဲ"

"အချိန်တန်တော့ သိရပါစေ့မယ် ဘုရား"

ဟု ပြောပြီး မနီးမဝေးမှာ ထိုင်ပြီး ဟံသာဝတီမြစ်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်နေလေသည်။ ။

ရှင်နန္ဒသာရလည်း ဘာမှ ထပ်ပြောတော့ဘဲ မိမိတရား အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေလေသည်။ ။

ထိုအချိန်မှာ ကြည်လင်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ချက်ချင်း မှုန်မှိုင်း တက်လာသည်။ ။

အချိန်အခါမဟုတ် မိုးရွာချတော့မည့် ပုံသဏ္ဌာန်မျိုး ဖြစ်လာသည်။ ။

ချက်ချင်း လေက အနည်းငယ် ပြင်းလာသောကြောင့် ဟံသာဝတီမြစ်အတွင်း၌ လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေးများ ထလာ သည်။ ။

ထိုအချိန်မှာ ဟံသာဝတီမြစ်အလယ်လောက်မှာ ထူး ဆန်းသောအရာတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ ။

လှိုင်းကြ ကံခွပ်က လေးမများကြ ဘေးမှတဖြည်းဖြည်းနှင့် ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ။

မြစ်လယ်မှ ပေါ်လာသောအရာမှာ ကမ်းစပ်နှင့် မဝေး လှသောကြောင့် အတိုင်းသား လှမ်းမြင်ကြရသည်။ ။

ရှင်နန္ဒသာရရော မနီးမဝေးမှာ ထိုင်နေသော သူရူးတို့ က ထိုအရာကို စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် လှမ်းကြည့်နေကြလေသည်။ ။

မြစ်လယ်မှာ ပေါ်လာသောအရာမှာ အခြားမဟုတ်ပေ။ ပါးစပ်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို ကိုက်ချီထားသော မိကျောင်းတစ် ကောင်၏ ဦးခေါင်းပိုင်းပင် ဖြစ်၏။ ။

ယခုလိုရာသီမျိုးနှင့် မြစ်ထဲမှာ မိကျောင်းတစ်ကောင် ပေါ်လာခြင်းမှာ အဆန်းတော့ မဟုတ်ပေ။ ။

ထူးဆန်းသောအချက်မှာ မိကျောင်းပါးစပ်ထဲမှာ ကိုက်ချီထားသော အရာဝတ္ထုပင်ဖြစ်သည်။ ။

ဝေးနေသောကြောင့် သဲသဲကွဲကွဲတော့ မမြင်ရပေ။ ထိုအခိုက်မှာ ပင် မိကျောင်းက တရွေ့ရွေ့နှင့် ကမ်းခြေဘက်သို့ ကူး လာပြီးနောက် သူတို့ ရှိနေသော ကမ်းစပ်သို့ ရောက်သောအခါ မေးတင်ပြီး ရပ်နေလေတော့သည်။ ။

သူတို့ ရှိနေသောနေရာနှင့် မဝေးလှသော်လည်း မည်သို့ သောအရာမျိုးဖြစ်သည် ကိုတော့ မသိရသေးပေ။ ။

"မိကျောင်းပါးစပ်ထဲမှာ ကိုက်ချီလာသောအရာမှာ အခြားမဟုတ်ပေ ၊ ကြေးပုရပိုက်များ ပင် ဖြစ်ပါတယ်၊ အရှင် ဘုရား အလိုရှိပါသလား။"

"ရဟန်းတို့ မည်သည် အခြားသူတစ်ပါးပစ္စည်းကို လု မယူအပ်ပေ"

"အရှင်ဘုရား အလိုရှိရင် ဝိနည်းလွတ်အောင် တပည့်တော် ဆင်းယူ ပေးပါမယ်"

ဟု ပြောရာ ရှင်နန္ဒသာရက ဘာမှ မပြောပေ။

ထို့နောက်မှာ တော့ သူရူးက ထိုင်နေရာမှ မိကျောင်း ရှိရာ ရေစပ်သို့ ဆင်းသွားသည်။ ။

သူရူးဆင်းလာသည် ကို မြင်သော်လည်း မိကျောင်းက ငြိမ်သက်မြဲ ငြိမ်သက်နေသည်။ ။

ထိုအခါ သူရူးက မိကျောင်းပါးစပ်တွင်းမှာ ကိုက်ထားသော အရာဝတ္ထုကို ဆွဲယူလေသည်။ ။

မိကျောင်းကလည်း ပါးစပ်ဟမပေးသောကြောင့် တော်တော်နှင့် မရဘဲ ရှိလေသည်။ ။

"ငါ့အတွက် ယူတာ မဟုတ်ဘူး ၊ သက်ဆိုင်သူကို ပေးဖို့ လာယူခြင်းဖြစ်တယ်...ပေးလော့"

သူရူးက ထိုသို့ပြောလိုက်မှ မိကျောင်းပါးစပ်မှာ တဖြည်း ဖြည်း ဟပေးသဖြင့် ပါးစပ်တွင်းမှ ကြေးပုရပိုက်အထပ်ကို ယူ၍ ရလေသည်။ ။

ထို့နောက်မှာ တော့ မိကျောင်းက ရေအောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ပြန်မြုပ်သွားလေတော့သည်။ ။

သူရူးက ကြေးပုရပိုက်များကို ယူ လာပြီး ကမ်းပေါ် ပြန်တက်လာသည်။ ။

ရှင်နန္ဒသာရအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ရှိသေစွာ ပေးလေသည်။ ။

"ဒီပစ္စည်းက အရှင်ဘုရားနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်း ဖြစ်ပါတယ်၊ ကြေး

ပုရပိုက်ထဲမှာ ပါတဲ့ နည်းလမ်းတွေအတိုင်း ထွက်ရပ်လမ်း ကြွမြန်းနိုင်
အောင် ကြိုးစားပါတော့ဘုရား၊ တပည့်တော်
ပြုလုပ်ပေးရမယ့်တာဝန်ပြီးပြီမို့ ခွင့်ပြုပါတော့ဘုရား၊

အရှင်ဘုရား လိုရာဆန္ဒ ပြီးမြောက်အောင်မြင်တဲ့ .. တစ်နေ့မှာ တပ
ည့်တော် လာတွေ့ပါဦးမယ်ဘုရား"

ဟု ပြောဆိုကန်တော့ပြီး အနီးမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။ ။

ရှင်နန္ဒသာရလည်း မိကျောင်းပါးစပ်အတွင်းမှ သူရူး ယူပေးခဲ့သော
ကြေးပုရပိုက်ကို ကြည့်သောအခါ သူလိုချင်သော အင်းစမ ပညာများ ဖြ
စ်နေသည် ကို တွေ့ရသဖြင့် များစွာဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာဖြစ်မိလေသည်
။

"ငါလိုချင်တာတွေကတော့ ရပြီ၊ ငါ့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ ပြည့်မြောက်
ဖို့ အချိန်ရောက်ပြီထင်ပါရဲ့ "

ဟု တွေးတောပြီး ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွလေသည်။ ။

ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်ပြီး ထိုကြေးပုရပိုက်များကို တစ်ချပ်ချင်း ကြ
ည့်သောအခါ လောကီနှင့် သက်ဆိုင်သော အစီ အရင်များ ၊ ပြုလုပ်ရမ
ည့် အချက်အလက်များ ၊ အင်းစမ စသော ပညာရပ်များ ပါရှိသည် ကို
တွေ့ရလေသည်။ ။

ဝိဇ္ဇာဖြစ်စေနိုင်သောလမ်းများ ထဲမှာ ရှေ့၌ ရေးသားခဲ့ သလို ပထမ
ဝိဇ္ဇာလမ်းဟု ခေါ်သော ဆေးပညာ၊ အင်းပညာ၊ ဂါထာမန္တန်ပညာ၊ ရုပ်ပ
ညာ၊ စမပညာ စသောပညာရပ်များ ၊ လောကီထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာလမ်း
ဟု ဆိုသော ကသိုဏ်း(၁၀)ပါး၊ ဈာန်တရား၊ ပဉ္စမဈာန်၊ တာရုပ္ပဈာန်၊ သ
မာပတ်(၈)ပါး၊ သမာ ပတ်(၉)ပါးအထိ အားထုတ်နိုင်သော ဈာန်လမ်း...

စသော လောကီ အဘိညာဉ်လမ်းများ ၊ ထိုလမ်းစဉ်များ ဖြင့် ထွက်ရပ် ပေါက်စေနိုင်သောလမ်းများ ။

ထို့ပြင်...

မဟာဂန္ဓာရီ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာလမ်းဟု ခေါ်သော အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ ဂါထာဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒဝိဇ္ဇာ၊ အင်္ဂီဝိဇ္ဇာ၊ ဇော်ဂျီဝိဇ္ဇာ ဟူသော ဝိဇ္ဇာ(၁၀)မျိုးအထိ ထွက်ရပ်ပေါက်နိုင်သော ပညာရပ်များ ပါရှိလေသည် ။

အထူးသဖြင့် အင်းစမဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်နိုင်သော ပညာများ နှင့် လောကီနှင့် ပတ်သက်သည့် အစီအရင်မျိုးစုံတို့ ပါဝင်နေသည် ကို တွေ့ရလေသည် ။

ရှင်နန္ဒသာရသည် ၎င်းလိုချင်နေသော ပညာများကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရရှိခဲ့သဖြင့် စိတ်ထဲမှ ဝမ်းသာနေမိသော်လည်း ပြည့်ပြည့်ဝဝတော့ ဝမ်းမသာနိုင်ရှာသေးပေ။

သို့ကြောင့် စာပေပိဋကတ်တို့ ကို သင်ယူနေမှုက တစ်ဖက်၊ ရရှိထားသောကြေးပုရပိုက်တို့ ကို လေ့လာနေသည် က တစ်ဖက်နှင့် မအားမလပ်အောင် ရှိနေတော့သည် ။

ကြေးပုရပိုက်များကို သင့်သောနေရာများမှာ ထားပြီး ထိုအထဲမှာ ပါသည့် မိမိနားမလည်သောအကြောင်းများကို လူ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ အား မေးမြန်းကြည့်သော်လည်း သိသင့် သလောက်သာ သိရပြီး ပြည့်စုံအောင်တော့ သိခွင့်မရပေ။

တစ်ညသ၌ ရှင်နန္ဒသာရသည် ကျောင်းကြီးနှင့် မနီး မဝေးရှိ အင်ကြင်းပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ ဆောက်လုပ်ထား သော ဝါးတဲကျောင်းက

လေးတွင် တစ်ပါးတည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား များ ပွားများအားထုတ်နေသည်မှာ ခေါင်းထဲမှာ ထူးခြားသော သင်းဖျံသည့် ရနံ့တစ်မျိုး ဝင်လာသဖြင့် အံ့ဩသွားသည်။

ပထမတော့ ကျောင်းပတ်ဝန်းကျင်၌ ပွင့်သော ပန်းတစ်မျိုးမျိုးမှ ရနံ့ဖြစ်လေသလားဟု ထင်မိသော်လည်း ထိုရနံ့မျိုးတော့ မဟုတ်ပေ။

မျက်စိဖွင့်ကြည့်သောအခါ မနီးမဝေးမှာ ရပ်နေသော လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူနှင့် နှစ်ကြိမ်မျှ ဆုံစည်းဖူးသောလူပင်ဖြစ်သည်။ ထိုလူက မနီးမဝေးအထိ ရောက် လာပြီး ကန်တော့လေသည်။

ထိုလူက ယခင်တစ်ကြိမ် တွေ့ရစဉ်ကနှင့် မတူဘဲ ၎င်းကိုယ်မှ ထူးခြားသော မွှေးရနံ့များ ထွက်နေသည် ကို သတိပြုမိ လေသည်။

"သင်ဘယ်သူလဲ"

"ဝိဇ္ဇာဓိရ်ယောက်ျားဖြစ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဗားမဲ့တောင်ခြေမှာ တွေ့ခဲ့တာ သင်ပဲ မဟုတ်လား"

"မှန်ပါတယ်ဘုရား"

"သင့်ရဲ့ အမည် ဘယ်သူလဲ"

"ဝိဇ္ဇာဓိရ် မဟာသိဒ္ဓိ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား"

ထိုစကားကြားသောအခါ အနည်းငယ်မျှ အံ့ဩသွား လေသည်။

"သင် မည်သည့် အရပ်ဒေသတွင် နေထိုင်ပါသလဲ"

"ဆေးပင်များ ပေါက်ရောက်ရာ သီရိရုက္ခမည်သော တောင်မှာ နေပါသည် ဘုရား"

ဟု ဝိဇ္ဇာခိုရ်က ၎င်းနေထိုင်ရာ တောင်ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသော စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာအကြောင်းများကို ပြောပြလေသည်။ ။

သီရိရက္ခတောင်သည် ဟိမဝန္တာတောင်တန်းတစ်နေရာ၌ ရှိပြီး၊ ၎င်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ တပသီတို့ နေကြသည့် ဂန္ဓာမာဒနတောင် ရှိသည်။ ။

၎င်းတောင်အနီးတွင် အနဝတတ်ရေအိုင် ရှိသည်။ ။ ထိုရေအိုင်အနီးတွင် 'သီလာသကျောက်ဖျာ' ရှိသည်။ ။ ထိုကျောက်ဖျာ ထက်မှာ တော့ သိဒ္ဓိတန်ခိုးရှိသော ဂမုန်း ဖြူ၊ ဂမုန်းနီနှင့် ဂမုန်းနက်တို့ ပေါက်ရောက်ကြသည်။ ။

ထိုဂမုန်းမျိုးမှာ အပင်ပေါက်ပြီး အရွက်စုံလျှင် ဟိမဝန္တာ၌ ရှိသော သီလာသကျောက်ဖျာပေါ်မှာ သွားရောက်နေလေ့ ရှိသည်။ ။

၃-နှစ်၊ ၇-နှစ်၊ ၁၀-နှစ် ပြည့်တော့မှ မူလပေါက်ရောက် ရာဒေသသို့ ပြန် လာလေ့ရှိသည်။ ။

ထိုဂမုန်းသုံးမျိုးတို့ မှာ မိစ္ဆာအပေါင်းတို့ ကြောက်ရွံ့ကြသည် ရှိသောကြောင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ပင် မနေဝံ့ကြပေ။ ။

ပန်းပွင့်သောအခါ တစ်ယူဇနာ၊ နှစ်ယူဇနာ၊ သုံးယူဇနာအထိ ပျံ့နှံ့လေရာ ထိုရနံ့ ပျံ့နှံ့ရာနေရာများ တွင် မကောင်းသော မိစ္ဆာများ မနေဝံ့ကြဘဲ ဝေးရာပြေးကြရလေသည်။ ။

အနဝတတ် ရေအိုင်အနီးမှာ ဇေမ္ဗူသပြေပင်၊ အဗန္တရ သရက်ပင်တို့ အပြင် သူယောင်ပင်များ လည်း ရှိကြလေသည်။ ။

ထိုရေအိုင်အနီးတွင် သူတော်စင်များ ၊ ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များ ၊ ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ၊ တပသီတို့ အပြင် နဂါး၊ ဂဠုန်တို့ ပင် လာရောက်ကြလေသ

ည် ။

ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ၊ တပင်္ဂသီများ သည် အစာအာဟာရအဖြစ် ဇေယျသပြေသီး၊ အဗန္တရသရက်သီးတို့ ကို စားသုံးကြသောကြောင့် ၎င်းတို့ ကိုယ်မှ ထွက် သောရနံ့မှာ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့ကြသည် ။

အဗန္တရသရက်သီးမှာ အိုးငယ်တမျှ ကြီးမားပြီး အနံ့ အရသာမှာ မွှေး ကြိုင်သင်းပျံ့လှပြီး တစ်ကြိမ်စားရလျှင်ပင် အာဟာရသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်နိုင် ပေသည် ။

"ယခု ဒီနေရာကို ဘယ်အတွက် ရောက်လာတာလဲ"

ဂန္ဓာမာဒနတောင်လိုဏ်ဂူမှ ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီများ အသုံးပြုသော ရွှေပေလွှာကို ဆက်ကပ်ရန် ရောက်လာခြင်းဖြစ်ပါတယ် ဘုရား"

ဟု လျှောက်ထားပြီး ရွှေပေလွှာကို ဆက်ကပ်လေသည် ။ ရှင်နန္ဒသာ ရက ယူ လိုက်လေသည် ။

"ဤရွှေပေလွှာ၌ ပါဝင်သော အကြောင်းအရာများကို လေ့လာပါက အလိုရှိသမျှ ပြည့်ဝအောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်ဘုရား"

"ဘယ်လိုအကြောင်းဆက် ရှိလို့ အခုလို လာပြီး ကျေးဇူးပြုရတာလဲ"

"အရှင်ဘုရားနဲ့ တပည့်တော်က ယခင်ဘဝဟောင်း တစ်ခုမှာ ညီအစ်ကို တော်စပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ဒါကြောင့် လာရောက် ကျေးဇူးပြုရခြင်းဖြစ် ပါတယ်"

ထိုစကားကြားသောအခါမှ ပင် ဗားမဲ့တောင်ခြေရှိ တောထဲမှာ ကျား နှင့် တွေ့စဉ်က လာရောက်အကူအညီပေးခြင်းကို သဘောပေါက်လေ တော့သည် ။

"ရှေးဘဝက ညီအစ်ကိုတော်တာလည်း တစ်ကြောင်း အရှင်ဘုရား ဝိဇ္ဇာလောကမှ ပေါက်မြောက်အောင်မြင်မယ့် ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်လာမှာ မို့ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ၏ စေခိုင်းသည့် အတိုင်း..လာရောက်ဆက်ကပ်ပေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား"

ရှင်နန္ဒသာရက ဘာမှ ပြန်မပြောပေ။

"အရှင်ဘုရားနဲ့ အခုလို နီးနီးကပ်ကပ် လာတွေ့နိုင်တာကလည်း အရှင်ဘုရားအနေနဲ့ သီလစင်ကြယ်တဲ့ ဘဝကို ရောက်နေလို့ သာဖြစ်ပါတယ်၊ အကယ်၍ သာ လူလောက သံသရာထဲမှာ ရှိနေမယ်ဆိုရင် တပည့်တော်အနေနဲ့ အကူအညီပေးချင်သော်လည်း ကူညီခွင့်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား"

"ဘာကြောင့် လဲ..."

"တပည့်တော်တို့ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာဘဝ ရောက်နေ ကြသူများမှာ လူလောကကို လာရမှာ ၊ လူတွေနဲ့ နီးစပ်သော နေရာကို လာရမည်ကို များစွာဝန်လေးလှပါသည် ၊ သီလစင် ကြယ်သူများ နှင့် ဘုန်းကံရှင်များ ထံသို့သာ လာနိုင်ကြပါတယ်၊

သာမန်လူများ ရှိရာသို့ လာဖို့ မဆိုထားနှင့် ၊ အနားကိုပင် မကပ်နိုင်ကြပါဘုရား"

"ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် လဲ"

"လောဘ၊ ဒေါသ၊ တဏှာရာဂကြီးသူများ ၏ ကိုယ်အနံ့ ကို မခံနိုင်ကြပါဘူး၊ သီလစင်ကြယ်သူများ ၏ ကိုယ်ရနံ့က သင်းပျံ့ သော်လည်း တဏှာရာဂကြီးသူများ နှင့် သီလမစင်ကြယ်သူများ ၏ ကိုယ်နံ့က တော့ ဆိုးဝါးလှပါတယ်၊ ဒါ့အပြင် သီလစင်ကြယ်သူ များမှာ တောက်ပ

တဲ့ ကိုယ်အလင်းရောင် ရှိကြပါတယ်"

ရှင်နန္ဒသာရက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ။

"စိတ်ထားယုတ်ညံ့သူတွေနဲ့ သီလမစင်ကြယ်သူတွေရဲ့ ကိုယ်က အလင်းရောင် မရှိသလို တစ်ကိုယ်လုံး မည်းမှောင်နေ ပြီး အနံ့အသက်ကလည်း ဆိုးဝါးလှပါတယ်၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သိကြားနဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာတွေက ဒီအနံ့အသက်တွေ ကြောင့် ယူဇနာ အတော်ဝေးဝေးကနေ ရှောင်ပြေးကြရပါတယ်"

"အော်..."

"လူ့လောကမှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ဘယ်လောက် ကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့လူ ဖြစ်ပါစေ၊ ရာထူးဂုဏ်ထူးတွေ ဘယ် လောက်ကြီးမားတဲ့ လူဖြစ်ပါစေ၊ ကိုယ်ကျင့်သီလ မကောင်းရင် သူတော်ကောင်းတွေက ကူညီပေးဖို့ နေနေသာသာ အနားတောင် မကပ်နိုင်ကြပါဘူး ဘုရား"

"မှန်ပါတယ်"

"အကျင့်သီလကောင်းတဲ့ သူဆိုရင် တောထဲမှာ နေသည် ဖြစ်စေ၊ လူသူမရောက်နိုင်တဲ့ နေရာမှာ ရောက်နေသည် ဖြစ်စေ သိဒ္ဓိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ရောက် လာပြီး လိုတဲ့ အကူအညီပေး တတ်ကြပါတယ်ဘုရား"

ထိုစကားကြားသောအခါ လူ့လောက၊ ဝိဇ္ဇာလောကတွင် မရှိခြင်းကို အရှိလုပ်ပြီး ညာနေကြသောအကြောင်းများကို သတိရမိလေသည်။ ။

လောကနယ်ပယ်၌ အလှည့်ငါးမျိုး ရှိပေသည်။ ။

(၁) ဝိဇ္ဇာအလှည့် -ဝိဇ္ဇာများ နှင့် ပတ်သက်ပြီး လှည့်စားပြောဆိုမှုများ။ ။

(၂) နတ်အလှည့် -နတ်များ နှင့် ပတ်သက်ပြီး လှည့်စား ပြောဆိုမှုများ ။

(၃) သိုက်အလှည့် -သိုက်စောင့်များ နှင့် ပတ်သက်ပြီး လှည့်စားပြော ဆိုမှုများ ။

(၄) ရာဇာအလှည့် -ရာဇာမင်းတို့ နှင့် ပတ်သက်ပြီး လှည့်စားပြောဆို မှုများ ။

(၅) ဆရာအလှည့် -ဆရာများ နှင့် ပတ်သက်၍ သော် လည်းကောင်း၊ ဆေးဝါးများ နှင့် သော် လည်းကောင်း၊ ကုသမှုများ နှင့် ပတ်သက်၍ သော်လည်းကောင်း ယုံကြည်အောင် လှည့်စားပြောဆိုမှုများ ။ စသည် တို့ ဖြစ်ကြလေသည် ။

ထိုအထဲတွင် ပါဝင်သော ဝိဇ္ဇာအလှည့်ဆိုသည် မှာ ...

'ဘိုးဘိုးအောင်ဓာတ်စီးနေသူ၊ ဘိုးမင်းခေါင်ဓာတ်စီးနေ သူ၊ ၎င်းပုဂ္ဂို လ်တို့ က စောင့်ရှောက်ပေးနေသည် ' ဟု ယုံကြည် အောင် ပြောပြီး လှ ည့်စားနေခြင်းမျိုးဖြစ်သည် ။ အခြားလှည့်စားမှုများ လည်း ထိုအတိုင်းပ င် ဖြစ်၏။

မဟာသိဒ္ဓိ အမည်ရှိသော ဝိဇ္ဇာဓိုရ်က ဆက်ပြောပြသည် ။

"သူတော်ကောင်းများမှာ အသားစားခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ကြခြင်းမှာ ဝိဇ္ဇာများ နှင့် အလွယ်တကူ တွေ့နိုင်ရန်အတွက် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား၊ အ သားစားသူနဲ့ အသားမစားသူတို့ ကိုယ်မှ ထွက်သော ကိုယ်ရနံ့ချင်းပင် မ တူနိုင်ပါဘုရား။

သူတော်ကောင်းတရား ကျင့်ကြံပွားများအားထုတ် တော့မယ်ဆိုရင် တောင် အသားမစားဘဲ သတ်သတ်လွတ် စားသောက်ပြီး ကျင့်ကြံအား

ထုတ်ခြင်းက ပိုပြီးအကျိုးကျေးဇူးများ ပါ တယ်ဘုရား။"

ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

"အခုလို လာပြီးအကူအညီပေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။ ဒီမှာ ရှိတဲ့ ကြေးပုရပိုက်တွေမှာ ပါတဲ့ လုပ်ရပ်နည်းတွေကို လေ့လာကြည့်တော့ မသိတာတွေ အတော်များများ တွေ့ရတယ်။ ဒကာအနေနဲ့ ကူညီပေးနိုင်ရင် ပေးခဲ့ပါ။"

"ကြေးပုရပိုက်မှာ ပါတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို တပည့်တော်အနေနဲ့ အလုံးစုံ ရှင်းပြပေးဖို့ အချိန်မရတော့ပါဘုရား။"

"ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ နည်းလမ်းရှိရင် ပြောပြပေးခဲ့ပါဦး။"

"ကြေးပုရပိုက်ထဲမှာ ပါတဲ့ လုပ်ရပ်နည်းတွေ သိချင်ရင် အင်းစောင့်ဘီလူးကို မေးလျှင် ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား။"

"အင်းစောင့်ဘီလူးက ဘယ်နေရာမှာ ရှိသလဲ။"

"ပုပ္ဖားတောင်ကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်မှာ အင်းဘီလူးရှိတဲ့ ကျောက်ဂူရှိပါတယ်။ အဲဒီကျောက်ဂူကို အရောက်သွားပြီး သိချင်တာ မေးမြန်းနိုင်ပါတယ်။"

"အင်းဘီလူးက ဘယ်လိုမျိုးလဲ။"

"အသက်ရှိတဲ့ ကျောက်ဘီလူးပါပဲ။"

"ကျောက်ရုပ်ကို စကားပြောဖို့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။"

ထိုအခါ ဝိဇ္ဇာဓိရံက ပြုလုပ်ရမည့် နည်းလမ်းကို ပြောပြ လေသည်။

"ကျောက်ရုပ်ကို စကားပြောစေချင်ရင် အရင်ဆုံး အသက်ဝင်လာအောင် လုပ်ရပါမယ်။ အရှင်ဘုရား ကျောက်ဂူ ထဲကို ဝင်တော့မယ်ဆိုရင်

အမဲသားတုံးလေးတွေနဲ့ အမဲသားတုံး ကြီးကြီးတစ်တုံး ယူဆောင်သွားရ ပါမယ်"

"ဟိုရောက်တော့ ဘယ်လိုပြုလုပ်ရမလဲ"

"ဂူထဲ ရောက်တဲ့ အခါ 'အင်းဘီလူး အမဲသား စားလိုပါ သလား' ဟု မေးပါ၊ 'စားမည်' ဟု ပြောပါလိမ့်မယ်၊ စားလိုလျှင် ပါးစပ်ဟပါလို့ ပြော လျှင် ကျောက်ဘီလူးက ပါးစပ်ဟပေးပါလိမ့်မယ်၊ ကျောက်ဘီလူး ပါးစ ပ်ဟထားတဲ့ အခါ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေပြီး အမဲသားတုံးကလေးတွေ သူ့ ပါးစပ်ထဲ ရောက်အောင် ပစ်ထည့်ပေးပါ"

ရှင်နန္ဒသာရက ဝိဇ္ဇာဓိရ် ပြောပြသောအကြောင်းများကို စိတ်ဝင်စား စွာဖြင့် မှတ်သားထားလေသည်။ ။

"အမဲသားတုံးများ ဘီလူးပါးစပ်တွင်း ရောက်ပြီး စားနေသောအချိန် မှာ အရှင်ဘုရား သိလိုသော အကြောင်းအရာများကို မေးပါက သိလိုသ မျှ ပြောပြပါလိမ့်မည်၊

နောက်ဆုံးပြီးသောအခါ အကြီးဆုံးအမဲသားတုံးကို အင်းဘီလူးပါးစ ပ်တွင်းသို့ ရောက်အောင်ထည့်ခဲ့ပြီး ဂူအပြင် ရောက်အောင် အမြန်ပြန်ကြွတော်မူပါဘုရား"

ဟု ပြောပြရာ ဗားမဲ့ဆရာတော်လောင်းလျာ ရှင်နန္ဒသာရမှာ များစွာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိလေသည်။ ။

"အခုလို လာရောက်အကူအညီပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျုပ် ပေါက်မြောက်အောင်မြင်တဲ့ အခါ သင်နဲ့ လာရောက် တွေ့ပါမယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဝိဇ္ဇာဓိရ်လည်း ရိုသေစွာ ကန်တော့ပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝေဝါး ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။ ။

